

దొంగలమహాసభ

శ్రీకాంతం నాకాయలబిటు

చిన్నప్పటినుంచి నాకు దొంగతనం అంటే చెప్పలేని మమకారం. దీన్ని కొంత సాధనకూడా చేశాను. అందులో ఒకమాదిరిగా చెయ్యితిరిగిందని చెప్పవచ్చు. చిన్నప్పడు మా అమ్మ చిల్లర డబ్బులు గదులు పెట్టెలోను మహాలక్ష్మీ పీటలోను పెట్టేది యితరులకు తెలియకుండా ఉండేందుకు. అది నేను గ్రహించి ప్రథమ పాఠం కింద వాటిని కాజెయ్యడంకద్దు. తదుపరి బాల్యంలో విద్యాభ్యాస దినాలలో, పక్కవాడి జేబులో, పెన్నిలు, రబ్బరు, మొదలైనవి, కాస్త వయస్సు ముదురుతున్నకొద్దీ మా నాన్న పెట్టెలో రూపాయలు వరకు నేను రకరకాల దొంగ తనాలు చేశాను. చిన్నతనంలో ఎప్పుడు ధనమందుగాని, వస్తువుయందుగాని ఆశచేతగాదు దొంగతనంలో ఉండే ఒక అవ్యక్త ఆనందంకోసమే. అందుకే కామోసు ఒక కవీశ్వరుడు కొన్నపళ్ళకంటే దొంగిలించిన పళ్ళు తీసి జాస్తీ అన్నాడు.

ఇంతకూ దొంగతనం అనేది కవిత్వంలాగే నేర్చు కుంటే వచ్చేవిద్యకాదు.

పుట్టుకలోనే వచ్చేది. కాని, పుట్టుదొంగలే నిరాశూలంగా ఎవరికీ పట్టుబడకుండా కొట్టుకుపోతూ ఉంటాడు. పెట్టుదొంగ అయితే అస్తమానం దెబ్బలు, చీవాట్లు ఒక్కొక్కప్పుడుపోలిస్తే షేషన్ దర్శనంకూడా చేయవలసి వుంటుంది. నేను చిన్నప్పటి దగ్గరనుంచి నేటివరకు అవహరించిన వస్తువులు, చిల్లరడబ్బులు రూపాయలు ఇర్దు అయిపోయాయిగాని, తక్కినవన్నీ నా దగ్గర వున్నాయి. వాటిని ఒక పెట్టెలో పెట్టి అప్పడప్పడు ఆప్యాయంగా చూచి మురిసిపోవడం కద్దు. కొంతకాలం నుంచి దానికి అవకాశం లేకుండాపోయింది. అంచేత కాస్త మరచాను. కాని, అభిమానం ఎక్కడికీ పోలేదు. నేను స్కూలు సైనలు, యింటరిమీడియేటుకూడా, అద్ద

తంగా కాపీకట్టి, అమోఘంగా స్వీకరణయ్యాను. అంటే నేనొట్టి తెలివితక్కువవాణ్ణి మీరనుకోవచ్చు. కాని ఎంత మాత్రం కాదు. నేను క్లాసులోకట్టా తెలివైనవాణ్ణి. పాఠాలు గళగ్రాహిగా చదివేవాణ్ణి. అయితే మరి కాపీ ఎందుకయ్యా అని మీరు అనుకోవచ్చు, అది దొంగ తనంలో నాకుండే ప్రయోజకత్యం తెలుసుకుందికే కేవలం.

భూవ్యోలవ్స

దొంగతనం దరిద్రంచేత చేసేవాణ్ణి అని మీరను కుంటారేమో, ఎంతమాత్రంకాదు. నేనుసబ్ కలెక్టర్ కొడుకుని. ఇంతకుదరిద్రంచేత దొంగతనం, భార్య లేక పోవడంచేత వ్యభిచారం యీ లోకంలో ఎవ్వరు చెయ్యరు? డబ్బున్నవాళ్ళకి యిలాటి చిల్లరగుణాలుంటేనే. చంద్రుని మచ్చలా రక్తి కడతాయి. సెదవారుచేస్తే, మాడు వగల గొడతారు. రాగా పోగా ఏమిటయ్యే అంటే, ఇవి జన్మనానలు. ఇంతకు యిప్పుడు యీ సంభాషణ ఎందుకు రావలసివచ్చిందంటే, నేను చదువుమాని, యీ చెన్నపట్టణంవచ్చి, ఒక దినపత్రికలో సబ్ ఎడిటర్ గా చేరి, రెండు సంవత్సరాలు కావచ్చింది.

లాక్య వృత్తిలో చేరిన నాకు దొంగతనంచేసే అవకాశాలు తగ్గిపోగా, యింకాపోయిన ఏటివీరు అకల్మషమైన వెలమవీరుగా మారినట్లు నా దొంగ అబద్ధాలపై అవతరించింది. అబద్ధాలు పత్రికా వృత్తిలో వెలామనీ అయినట్లు యింకొక వృత్తిలో అవవని, దాన్నే స్వీకరించా.

ఒక రోజు ఉదయాన మా సంపాదకుడు, నన్ను తన గదిలోకి పిలిచి, రహస్యముగా యిట్లా చెప్పాడు. "నాల్లేరులో, అఖిలాంధ్ర దొంగల మహాసభ జరుగుతున్నది. మనకి రహస్య వర్తమానం వచ్చింది కాబట్టి నీవు రిపోర్టరుగా వెళ్ళాలి." నాకుండే అభిమానవిద్యలో గొప్ప గొప్పవారిని సందర్శించవచ్చునుగదా అని పొంగిపోయా లోలోపం. కాస్త యిష్టంలేనట్లుమాత్రం పైకి నటించాను. రోపే సభ ప్రారంభం కాబట్టి యీరోజునే మీరు బయలుదేరాలని, ఇర్దులకింద ముస్తై రూపాయలు యిచ్చాడు. అని పుచ్చుకుంటూ, యింతకు పుణ్యం చేసినవాడు పుష్కలాలకురిపోర్టరుగా వెళతాడు, నాలాంటి నాళ్ళు యిట్లాంటి వాటికి నియమింపబడతారని అంటూ రూపాయలు జేబులో వేసుకున్నా. రూపాయలలోపాలు, ఒక చిన్న కాగితంకూడా యిచ్చాడు. అది వారికి వచ్చిన వోటీసు. అందులో ఆదివారంలాత్రివన్నెండు గంటలకు సింహాచలంపోయే దారిలో మాధవధారకు సక్కమన్న రోయలో అఖిలాంధ్ర దొంగల మహాసభ జరుగుతుందనీ, ఆంధ్రదేశం దొంగలలో ఏలై సంవత్సరాల పేరు ప్రతిష్టలార్జించుకొనిన చిలకన్న దొరగారు అధ్యక్షత వహిస్తారనీ ఉంది. ఆ సాయంత్రమే బయలుదేరుతున్నానని, సంపాదకుడుగారిలో మనవిచేసి యింటికివచ్చి, దొంగల మధ్యకు సామాన్లు తీసికెళ్ళడం అట్టే మంచివని కాదని, కట్టుబట్టులతో బయలుదేరా సాయంత్రం

మెయిలుకని. టిక్కెట్టుకొనే అంతటి మూర్ఖు యింటి నన్ను యింతటి సభకు విలేజిగా పంపనే పంపరు. టిక్కెట్టు లేకుండా ప్రయాణంచేసేవారికి, పేసేజరు కంటే, మెయిలులో ఎక్కువ సులభసాధ్యం. చోరధర్మం ఏమిటంటే, నీవు చేయదలచిన దొంగతనం ఎంత తక్కువకాలంలో ముగించగలిగితే, అంత మంచిది. కాల విలంబనంనల్ల దొరికిపోయే అవకాశాలు ఎక్కువ వుంటాయి. మెయిలు అతి తక్కువ కాలాన్ని తీసుకుంటుంది గమ్యస్థానం చేరేందుకు. అంచేత పట్టుపడే అవకాశాలు తక్కువ కాని, కొత్తవాళ్ళు మెయిలు ఎక్కేందుకు దడుస్తారు. ఇంతేకాకుండా, ఎంతఎక్కువ క్లాసులో ఎక్కువే, అంత శ్రేయస్కరం. ఇంతకు టిక్కెట్టువున్న వాడికి, క్లాసులు నియమాలుగాని, టిక్కెట్టు లేని వాడికి అంతా ఒకటే. అందుకు ఒక సెకెండ్ క్లాసు బండి బెర్లు నాకు నేనే రిజర్వచేసుకున్నా. అయితే వాల్తేరు చేరాక ఎట్లా అని ఒక ప్రశ్న రావచ్చు. ఆత్మహత్య చేసుకొనేవాడు, దొంగతనం చేసేవాడు, వర్తమానాన్నే తప్ప భవిష్యత్తు తలచడు. తలుస్తే చేయలేదు కాబట్టి, చదువుకున్నదొంగలం కాబట్టి అదికూడా స్థానుచేసేశాం. సాధారణంగా, మెయిలుకాదు దానితాలైనాసరే, వాల్తేరుకి ఒక మెయిలు ముందు, లైను సరిలేకో. సిగ్నల్ యానుకో ఆగడం, నిత్య పరిపాటు. అక్కడ దిగితే అడిగేవాడు లేడు. మాధవధారకు దగ్గరకూడాను. అలా ఆగకుండా, సరాసరి స్టేషనులోకిపోతే, సెకండు క్లాసు పాసేజరును కదా, వెయిటింగ్ రూమ్ లోకి పోతే సాధారణంగా వెనక తలుపు తెరిచే వుంటుంది. ఉండకపోయినా, గడియ లోపటికే ఉంటుంది కాబట్టి గాలి కోసం తెరిచినట్టు తెరిస్తే తలుపు దాటితే అదే సందు ప్రయాణంలో చెప్పకోతగ్గ విషయాలు ఏమీలేవు. మర్నాడు మూడుగంటల ప్రాంతానికి, వాల్తేరు దరికి తావడం, అనుకున్నట్టే కొంతదూరంలో రైలు నిలబడి పోవడం. నామాట ఏమిటా యన్నట్టు ఆర్తనాదం చేయడం ఆసమయం. నేను రైలుదిగి (అక్కడికి మాధవధార కనపడుతూనేవుంది) లైను దాటి రోడ్లండు కొనే సరికల్లా, ఒక రిద్దరు ఆసామీలు నావెంటబడి, నేను ఏదారితీస్తానో చూస్తూ నడవడం, మాధవధారనక్కకు పోతూవుంటే, అందులో ఒక ఆసామీ అగ్గిపస్తా అంటూ అడిగి మూలల సందర్భంలో నేను ఎక్కడికి పోయేది నాకబు చేసి, ఫలానా అని తెలుసుకున్నాక, తాము నా రాకకోసమే చూస్తున్నామని వాలంటీరుల మని అతి గౌరవంగా, మాట్లాడుతూ, నన్ను సభ జరగబోయే లోయకు తీసుకువెళ్ళారు.

మేములోయ చేరుకొనేసరికి, సంధ్యాకాంతులు మరలి పోతున్నాయి. చెల్ల నీడల్లోను, పందిళ్ళకింద, తాటి యాకులలో నేసినపాకల్లోను, మనమ్యులు కొన్ని వందల మంది ఏద్రిస్తున్నారు. కొంత దూరంలో, కొందరు గాడిపాయ్యలుదగ్గర వధింపబడిన గొర్రెల మాంసం వండుతున్నారు. నేను అంతమంది ఏద్రిస్తున్నారేమని అడిగా. అందుకు నాపక్కనవున్న యిద్దరిల్లోను ఒకడు, దొంగ తనం వృత్తిగా పెట్టుకొన్నారూ, పగలల్లా నీద్రించి రాతంతా తెలిసివుంటారని, మనపగలు వాళ్ళ

రాత్రి అని, మన రాత్రి వాళ్ళ పగలని చెప్పాడు. నేను మార్గాయాసం తీర్చుకొని సభ ప్రారంభించే వరకు గడిపేందుకు, ఒక చిన్న పర్లకుటీరం యిచ్చారు. దాంట్లో ప్రవేశించి కాస్త సేదదేరాను. సుమారు తొమ్మిది గంటల ప్రాంతానికి దొంగలు ఏవన్నంది లేచి, కోల హాలంగా యిలలువేస్తూ, బూతుపాటలు పాడుతూ ఆనందంతో నృత్యాలుచేస్తూ, కాగడాలు వెలి గించి

చెల్లకొమ్మలకు తగిల్చారు. పొర్లమి రాత్రి అనడంచేత, కాలుకొట్టేందుకు వీల్లేని కరగించిన వెండిలా ఉంది వెన్నెల చెల్లనీడలు దొంగల హృదయాల్లో నల్లగా ఉన్నాయి. అక్కడక్కడ ఉంచబడిన, సారా సీసాలోని సారాతీసి తాగుతూ, వసంతాలాడి, కొంతసేపటికి వంట సిద్ధమయ్యాక, బారులు బారులుగా కూర్చోని, పెండ్లి వారిలా భోజనాలు సాగించారు.

వాదగర్లవున్న యిద్దరు దొంగలు నన్ను భోజనానికి లెమ్మనమని ఆహ్వానించారు. నేను మాంసాహారిని కానంటే, నాకు పాలు ఫలాలు యిచ్చారు. వారు విందారగించడానికిపోయి, సభ ప్రారంభించే వేళకు నన్ను వచ్చి తోడ్కొనిపోతామనిచెప్పి వెళ్ళారు. సుమారు

పన్నెండ్ గంటవేళ అవుతుంది. అప్పుడే నాకు చిన్న ముత తవడుతున్నాది. వారిద్దరువచ్చి సభ ప్రారంభించ బడుతుంది, నే రావడమే ఆలశ్యమని చెప్పి నన్ను తోడ్కొని పోయారు. ఒక ఫర్లాంగు మేము నడచేసరికల్లా ఒక్క పెద్ద లోయవుంది విశాలంగా. దాంట్లో అందరు దొంగలు స్వచ్ఛమైన వెన్నెలలో కూర్చున్నారు. వారందరి మధ్య ఒక పెద్ద రచ్చరాయి వుంది. దానిమీద కుర్చి, టేబిలు, వెనక ఒక నాలుకపుతెర, మీద పందిర, పక్కకు రెండుసైదు కర్లనులు ఉన్నాయి. అఖండంగా అక్కడ మాత్రం దరిదాపు ఒక ఏలై దివిలీలు వెలుగుతున్నాయి. చెల్లను నల్లటి జెండాలు వేలాడుతున్నాయి. దొంగలకు నల్లరంగు అభిమానమైనది; అదృష్టమైనదీనట. రచ్చ రాయికి దగ్గరగా, నాకొక కుర్చీ టేబిలు వేశారు. అందుమీద ఆసీనులయ్యా. అంత సభలోంచి లేచి, ఒక యువకుడు ముందుకు వచ్చి, రచ్చరాయివెక్కి ఇల్లా అన్నాడు: నేటి యీ అఖిలాంధ్ర దొంగల మహాసభకు శ్రీ చిలకన్న దొరగారిని అధ్యక్షత వహించమని విషయ పూర్వకంగా కోరుతున్నాం. వీరినిగురించి నేను సభా సదులకు ఎక్కువ మనవి చేయవలసింది లేదు. వీరు ఆంధ్ర దొంగలలో భీష్ములవంటివారు. ఏలై సంవత్స రాలనుంచి, జేబుదొంగతనం మొదలు బందెపోయి దొంగ తనం వరకు ఎన్నిరకాల దొంగతనాలు ఉన్నాయో

ఇటీవల భారత్ కల్చరల్ ఇంటిగ్రేషన్ కమిటీ (మద్రాసు)వారు లాలానగర్, భిలాయ్ నగరాల్లో జరిపిన బాలాజీ కళ్యాణోత్సవాలలో గాత్ర సహకారాన్ని అందించిన విశాఖపట్నానికి చెందిన గాయని కుమారి భాగ్యలక్ష్మిని అభినందించి ఆశీర్వాదిస్తున్న సినీ నేపథ్యగాయని శ్రీమతి ఎస్.జానకి

అన్నిటోను సిద్ధపాస్తుడు. వీరు అనేక మారులు శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం అలకరించడమే కాకుండా, ఒక బందిపోటు దొంగతనంలో వీరు దొరికి పోయినప్పుడు ద్వీపాంతర వాస శిక్షమీద అండమాను దీవులకు పంపబడ్డారు.

అక్కడ కొంతకాలం ఉన్నాక, అక్కడనుంచి బయలు దేరుతున్న ఒక స్టీమరులో బయలుదేరి, ఏడు రౌతులు ఏడు పగళ్ళు అయ్యాక మనదేశం చేరారు. ఈయన సామాజికంగా వృత్తి సాగిస్తూ దొంగల మన్ననలు

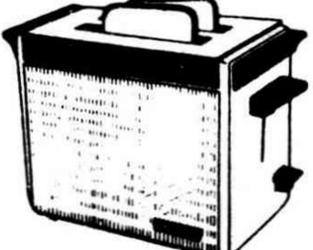
పొందుతారు. వీరి ఛాయాచిత్రం ప్రతిపోలీసు స్టేషన్ లోను వుందని, వీనిని సజీవులుగా గాని విగతజీవులుగా గాని పట్టుకున్నవారికి వారికి దొరతనంవారు అయిదువేల రూపాయలు బహు మతి యిస్తామని, యిప్పటికీ ప్రతికలలో వస్తూనే ఉంటుంది.

వీరు దొంగతనంకోసం చేసిన త్యాగం అనిర్వచనీయం, వీరికి ఏకైకపుత్రుడుండేవాడు. అతను వట్టి పండిత పుత్రుడు అనడంచేత, కులవిద్య పట్టుపడకపోవడం నుంచి, ఆంగ్లం అభ్యసించి, పెద్ద పరీక్షాస్థానై, పోలీసు శాఖలో చేరి, ఉన్నతపదవీ కాసించి, తండ్రినిపట్టి అప్పగించే దురుద్దేశంతో మన్వీలో ఒకనాడురాత్రి యింటికివచ్చాడు. అతని దురుద్దేశం లిప్తలో పోల్చి యిటువంటి కులభూతకుట్టి ఉంచడం మంచిదికాదని వధించారు. (చప్పట్లు సభలో) వీరికి ఆస్తి సుమారు నాలుగు లక్షలు. దాన్ని ఆంధ్ర దొంగల శ్రేయస్సు నిమిత్తంఖర్చుపెట్టతలచి, జయవరపుఅడవులలో దొంగల కాలేజీ కట్టించి, మన పిల్లలకు శాస్త్రపద్ధతులలో దొంగ తనం చేసేతర్ఫీయిత్ యిరునిశ్చయించారు. అటువంటి మహానుభావుణ్ణి, అధ్యక్షపీఠం అలకరించమని, మీ అందరి తరపున నే కోరుతున్నా" అంటూ రాయి దిగివచ్చి, శ్రీ చిలకన్న దొరగారికి పూలదండవేసి, అధ్యక్షపీఠం అలక రించమన్నాడు.

సభలో "చిలకన్నదొరకు జే" అనే కేకలకు అంబ రమే చిల్లులు పడింది. సుమారు డెబై విశ్చుంటాయి. మనిషి పాట్టి.

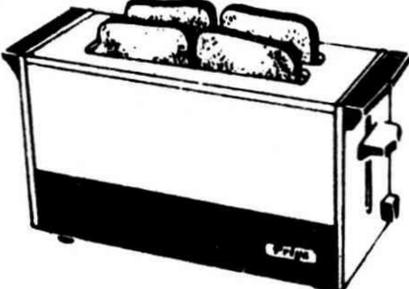
Breakfast or Lunch **Racold** Toasters serve you best.

Racold — the leader in electrical appliances offers the finest range of toasters. Superior in quality and designed for long service. Backed by over 35 years of expertise in domestic appliances.

ELEGANT Semi-Auto Toaster

You can get 2 slices of crisp, brown toasts in a jiffy. When the toasts pop up, the current is cut off. Safe and easy to operate. 800W, 230 Volts AC only.

PRIYA Semi-Auto Toaster

Sleek in look, efficient in performance. Designed to give you four crisp brown toasts at a time. When they pop-up, current is automatically cut-off. Ideal for large families, clubs and restaurants. 110W, 230V, AC only.

Snack 'N' Sandwich Toaster

This handy kitchen companion gives you golden brown sandwiches. It is designed to seal and cut sandwiches into halves automatically. Fitted with a thermostat which cuts off the current when the sandwiches are ready. 600W, 230V, AC only.

Racold APPLIANCES PVT. LTD.
Pune — Bombay — New Delhi.

Racold — the trusted name in electrical appliances.

DISTRIBUTOR: RAM AGENCIES, 5-4-17, Jawaharlal Nehru Road, Hyderabad-500 001.

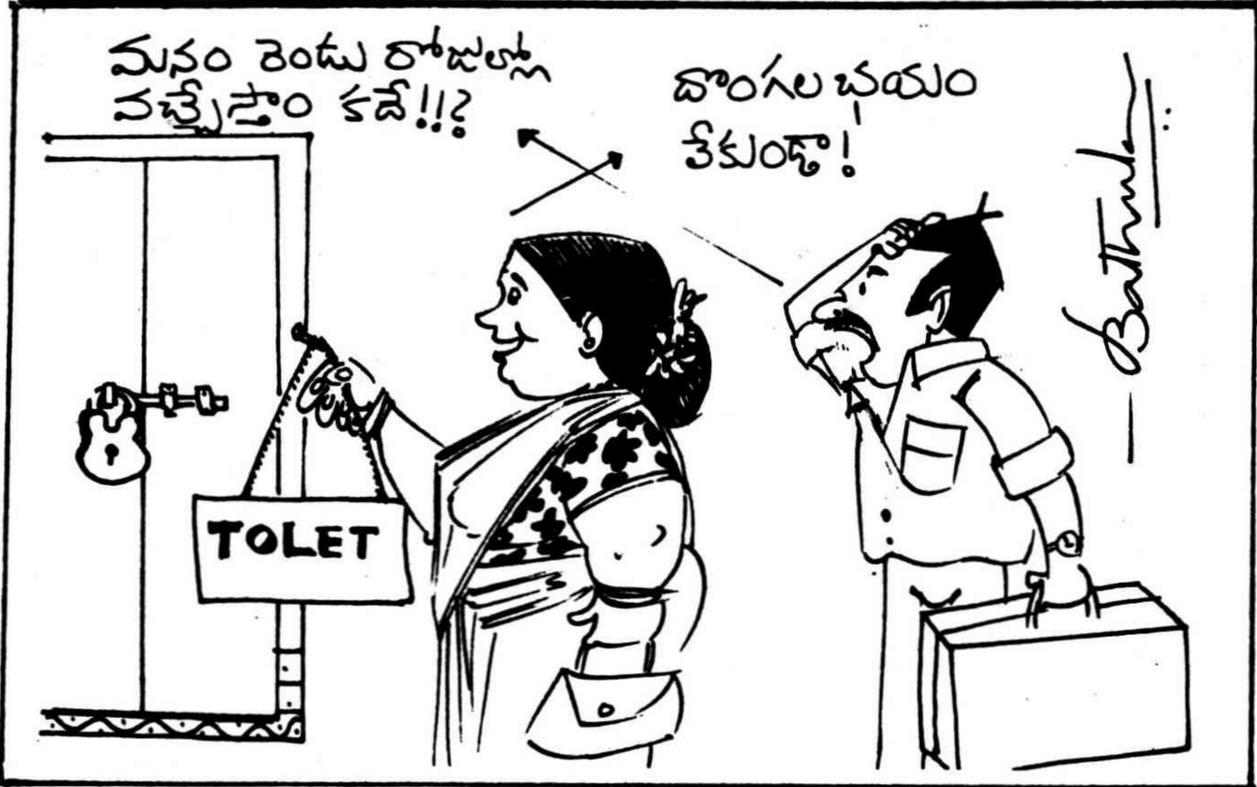
98/7015

బలిష్టమైన శరీరం, బొద్దు మీసాలు, కళ్ళు ముందుతున్న రాక్షసి బొగ్గులాగున్నాయి. ముఖం కాస్త ముడుతులుపడ్డా, వృద్ధ మృగరాజులా గంభీరంగా వున్నాడు. కాలుకి గండ పెందారం, చేతులకు మురుగులు, పది వేళ్ళకు ఉంగరాలు, దండ కడియం, చెవులకు దుద్దులు, కాళ్ళకు చింత పిక్కల కీఱుచెప్పలు, ధోవతి కట్టి అందుమీద శాలువపేసి తలకు పాగాలో, అధ్యక్షవీఠం అధివసించి, లేచి నిలబడి కార్యక్రమంచేత వుచ్చుకొని, మేఘగర్జనంలో యిల్లా ఉరిమాడు. "జాతీయగీతం శ్రీమతి సైడితల్లిగారు. శ్రీమతి సైడితల్లిగారిని నాకు చిరకాలం నుండి తెలుసును. ఆవిడ పూతకీవంక సంజాత, ధనవంతులు మనకి జన్మ శత్రువులు కాబట్టి, వారిజాతి అడుగంటాలి. నిర్యంకం చేదామనే దృఢసంకల్పంతో, ధనవంతుల పిల్లకు పాలు పెడతానని, వక్షోజానికి విషం పూసుకొని అనేకమంది ధనవంతుల సంతానాన్ని నిర్మూలించి, వారివంటపై నగలపహారించి, ప్రఖ్యాతీ పహించింది. మూడుమార్లు జైలునుంచి తప్పించుకుంది. మనోజ్ఞంగా పాడుతుంది. అని సభాసదుల కెరుక పరచాడు.

సుమారు ఏడడుగుల ఎత్తు, భయంకరమైన రూపంతో, జాత్తు విరగబోసుకొని నలభై యేళ్ల శ్రీ, వేదికనెక్కి బిరహారి రాగంలో జాతీయ గీతం, సినీమాలారలా పాడింది.

తదుపరి అధ్యక్షులు, "కార్యక్రమంలో రెండవ సాంకం, అల్పవయస్కులు, జేబు దొంగలు యిద్దరు బాలకులభరతనాట్య" మనిచదివి యిద్దరు బాలుకులు చెన్న పట్టణం మోరుమార్కెట్టు వరి నివాసమునీ జేబు దొంగలుగ కీర్తనార్జించుకున్న వారిలో మేలులనీ

పట్టి చిన్నదైనా కూత ఘనమునీ యీ నాడు వాస్తవికయుగం వచ్చాక కళలలో నాట్యంలో కూడా యితీవృత్తం యదార్థ జీవితం నుండి చేరుకొనబడినదనీ తమ అనుభవంలో తాము చేసిన ఘన కార్యాన్నే కళారూపంలో చూపదలచు కున్నారని సభికుల హెచ్చరించి తాను వేదిక దిగి సభలోవచ్చి కూర్చున్నాడు. కుర్రీ టేబిలు వేదికనుంచి తీసివేశాక డ్రాప్టు కర్ణము వేయబడింది. ఒక పావుగంట కాలంలో తెరవెత్తబడింది. వెనుకనున్న తెర ఒక వీధి. అందులో ఒక మేడమీద ఒక బ్యాంకి అని వ్రాయబడి ఉంది. తెర వెనుక హోరమ్మోనియం వాయింపడం ప్రారంభించేసరికి విదేశీ కుర్రవాడు ఆంగ్లేయనవిత వేషంలో నృత్యంచేస్తూ ప్రవేశించాడు. గాను, జోడు, హేలుతో, ఆ నృత్యం బ్యాంకులోవేసిన డబ్బును తీసే ముందు మనస్సులో కలిగి వివిధ భావాలు విస్తులంగా చూపింది. ఆ నవిత బ్యాంకులోకి వెళ్ళి రెండువేల రూపాయలచెక్కును మార్చి నోట్లను గానులో వోళ్ళకు కట్టుకున్న సంచితో పెట్టి వీధి ప్రవేశిస్తుంది. ఇంతలో యింకొక కుర్రవాడు చేత నొక కత్తెరలో నృత్యంచేస్తూ ప్రవేశించి ఆ నవిత వెంటబడి ఆవిడకు తెలియనంత జాగ్రత్తలో అడుగులో అడుగులు వేస్తూ గానులోదూరి నోట్లనుంచిన సంచి కత్తిరించి మెల్లగా బయలుపడి దురితంగా నృత్యంచేస్తూ నిష్క్రమించాడు. ఇది కథ.

సభికులంతా పిల్లలు చూపిన నాట్యకౌశలానికి ముక్కుమీద నేలువేసుకున్నారు. సభికుల కరతాళధ్వనులు ఉప్పరాల కెగిశాయి. కొంత సేపటికి అంటే సద్దు అణిగాక అధ్యక్షుడు వేదికనెక్కి తన వీఠాన్ని దిట్టించి తన అధ్యక్షోపన్యాసమును యీ విధంగా ప్రారంభించెను.

"నాయనలారా! నా యెడతే నీ అందరికీ గల గౌరవాధిమావాలకు కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనాలు. యీ అధ్యక్షవీఠం అధివసించడానికి మీలో అనేకమంది నాకంటే అర్హతగలవారు ఉన్నా, నయస్సుచే పెద్దవాణ్ణి కాబట్టి నా మీద యీ భారం వేశారు. మనం ఏ జైలులో అప్పలుప్పలు ఒకరినొకరు కలుసుకోవడం తప్ప అంతమందిమి ఒక గుడికట్టుగా ఒక సభగా చేరుటకు యిదే ప్రథమ సర్వాయం. అంచేత యింతవరకు ఒకరి కష్టాలు యింకొకరికి చెప్పకొనేందుకుగాని, ఒకరి అనుభవాలు యింకొకరుకు వివరించుకొనేందుకుగాని, ఒకరు అనుభవాలు యింకొకరుకు వివరించుకొనేందుకుగాని అవకాశాలు చిక్కలేదు.

ఆంధ్రదేశంలో దొంగలమని నామధేయం చేయబడిన మనలోనే కాకుండా ప్రతి వృత్తికి చెందిన వారిలోను యీ దొంగతనం అనే గుణం అంతో యింతో కనబడుతూనే ఉంది. ఇది మనంగర్వించవలసిన విషయం, అందుకే నా విన్నవమేమంటే దొంగతనం ఆంధ్రుల జన్మపాక్కు. ఇది మనం సురపకూడదు. సంగీతంలో, అందులో యిందులో అననేల అన్నిటిలో సేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించిన ఆంధ్రులలో ఒక్కరుకూడా యీ చౌర్య గుణంలేనివారు కనబడరు. ఈ చౌర్యాన్ని ప్రధానంగా కాకుండా 'ఉప'గా స్వీకరించిన అందరిని సంఘం గౌరవించి మనలాంటి శుద్ధ చౌర్యోపాసకులను మాత్రం పానంగా చూస్తున్నాది. ఇది ఆంధ్రజాతి చేస్తున్న అపచారం. అయితే దీనికి అర్జులమా అంటే ఎంత మాత్రంకాము.

మన దొంగతనానికి సామ్యవాదంలో సన్నిహితత్వం ఉంది. లోకంలో విజమైన దొంగలు ఎవరు అంటే ధనవంతులు **Property is theft** అన్నారు. ఈ ధనవంతులు సంఘానికి వేరు పురుషులు. మనం

సంఘ శ్రేయస్సుకోరినవారం అనడంచేత ధన వంతుల ధనాన్ని హరించి రూపుమాపడం మన కర్తవ్యం. మనం ప్రజా శ్రేయస్సు కోరినవారం అనడంచేత ధన వంతులయింబ దొంగతనం చేస్తున్నాం కాని దరిద్రులయింబ చేయుట లేదు.

వీతులు, శాస్త్రాలు, ధనవంతులు వ్రాయించినవి కాబట్టి మనలను అనివీతిపరులని వాటిలో వ్రాయించారు. అంతే కాకుండా ధనం వెచ్చించి పోలీసులను ఆటంకంగా మన జీవనమార్గంలో వేశారు. ధనవంతులు లేకపోతే దొంగతనం ఉండదు. ధనవంతులు లేని, అందరు ఒకమాదిరిగా బ్రతికే ఆదర్శసంఘాన్ని ఎందుకు నియమించకూడదు? దొంగతనం యీనాడు అతిత కఠింలో చేర్చబడింది. దొంగలలో అధిక మేధా సంపన్నులున్నారు. మేధా సంపన్నుడు కాకపోతే పేరెన్నికగన్న దొంగకాలేదు. అంచేత యిక్కడ చేరిన ప్రతి ఒక్కరు. దొంగలజాతిలో పుట్టినందుకు గర్వించండి.

ఈనాడు మన వృత్తిలో కొన్ని మార్పులు రావలసిన అవశ్యకత కనబడుతున్నాది. కాలంలో వ్యత్యాసాలు కలిగినప్పుడు, ప్రజలలో వాగరికత ముదిరాక, ప్రజల అలవాలులలో మార్పులు వస్తాయి. వాటిని మనం గమనించకపోతే మనం మన వృత్తిని, నిర్విఘ్నంగా కొనసాగించలేము. నేడు యుద్ధం వచ్చింది. అందరిదగ్గర, డబ్బు పుష్కలంగా ఉంది. కాని బ్రతి కేందుకు ప్రధానాలైన, బియ్యం, కిరసనాయిలు, పంచ దార కరవైపోయాయి. అంచేత యీ రోజులలో, దొంగ తనం యొక్క సరమా వధి ధనమే కానక్కరలేదు. ప్రతి దొంగ ప్రజలజీవితంలో వచ్చిన మార్పును గుర్తెరిగి, సంచరిస్తేగాని వృత్తిలో విజయాన్ని సంపాదించలేదు. ఇందుకు ఉదాహరణగా, మీకు యీ మధ్యనే చేసిన దొంగతనంలోని అనుభవాంశు కాస్తమనవి చేస్తాను. సావ ధానంగా వినమని మనవి.

నాకు ఎదిగిన కూతురు అత్తవారింటికి సంపించవలసినది గలదు. ఆనాడు మా అల్లుడు, నా కూతుర్ని తీసుకునిపోయేందుకు వచ్చాడు. ఆ సాయిత్రం నా భార్య నన్ను రహస్యంగా పిలిచి, కిరసనాయిలు, పంచదార

నిండుకున్నాయని చెప్పి, అల్లుడు వచ్చాడు కాబట్టి, రెండింటి అవసరం జాస్తిగా ఉంటుందని, పిల్లని అత్తింటికి పంపుతున్నాం కాబట్టి, ఆమెకు వజ్రపువగలు కూడా కావలసి ఉంటుందని రాత్రి ఊరిలోకి వెళ్ళమని, ఆజ్ఞా పించింది. అందుకు సిద్దుడనై, గృహ నిర్ణయంకోసం, సాయంత్రం, యీ విశాఖపట్టణపు వీధులలో సంచారం ప్రారంభించాను. కేవలం ధనవంతులే అయితే మనం కావలసిన పంచదార, కిరసనాయిలు అధ్యశ్యాలు కావలసిన ధనవంతులై గవర్నమెంటు ఆఫీసర్లయితే, ఏదైనా కూడా సాధించవచ్చునని నిశ్చయించుకున్నా కాకతాళియంగా యీ ఊరు అరవ కలక్టర్లు ఆయన భార్య కారులో వెళ్ళటం, ఆమె వంటిమీద, వజ్రపు జవాహరి కనిపించటంచేత, వారింటికి దొంగతనానికి సోతే ఉభయ తారకంగా ఉంటుందని నిశ్చయించా. ఆంధ్రాభిమానం కలవాడిని కాబట్టి, అరవ కలక్టర్ని ఏరుకున్నా. (కరతాళ ధ్వనులు)

కలక్టరుగారి బంగళా తెలుసుకొనిపన్నెండు గంటలకు, ఊరు మాటుమడిగాక, వారి బంగళాలో ప్రవేశించా, క్షుద్రుడుతప్ప, ఉత్తమ వంశంలో పుట్టిన దొంగ ఎవడూ కూడా, వంటింట్లో ప్రవేశించడు. కాని కాలాన్నిబట్టి మనంకూడా మారుతూఉండాలి. వంటింట్లో ప్రవేశించి దేలరీలైటువేసి, యిల్లంతా కలయవెదికా, పంచదార ముసాయిలు కోసం. అన్ని వస్తువులు సామగ్గులు చూచుకున్నాం, యీ రెండు కనిపించలేదు. ముక్కాదాంట్లో మన మిమలం కనిపించలేదు.

పద్మావతి వారి సస్పెన్స్ థ్రిల్లర్
 నవలల ఫోటో
 బహుముతి పొందిన నవల
యన్నాకుల రమేష్
మృత్యుకేళి
 త్వరలో ప్రారంభం

రెండువారాల పాటు వెదకించుకుంటున్నాం. ముగిసాయి ఇజానాగిది ప్రవేశించి, యింకాపెట్టెను తెరిచా. అందులో నగలకు మారుగా, పంచదార, కిరసనాయిలు, ఆ యింటి యజమానురాలి టాయిలెట్టు సామాన్లు కనిపించాయి. చకితుడనై పంచదార, కిరసనాయిలు సంగ్రహించా. అయితే యిక నగలమాల ఏమిటి? అని ఆలోచన పోయింది. ఇంటి ఆవిడ ఒంటిమీదగాని ఉంటాయేమో అని, నిద్రిస్తున్న ఆవిడ సమీపంలోకిపోయి చూచా/వంటిమీద ఒక్క నగకూడా కనిపించలేదు. సాయంత్రం చార్జర్లో నేనే చూచా వేంకట విలువైన మిమలం కనిపించలేదు.

సోధించా, కాని కనపడలేదు. అనుభవంలేని దొంగతే, నిరుత్సాహపడి, కార్యం సాధించ లేకుండా వెళ్ళిపోతాడు. ఆలోచించా, నగలసంగతి. మేదా సంపన్నుడను కాబట్టి అవలీలగా సోధించా. ఆ యింటికి వెందిన స్నానాల గదిలోకి పోయేసరికల్లా, అక్కడ కిటికీలో, నగలు కనిపించాయి. తాడుమీద సాయంత్రం ధరించిన చీర ఉంది. సంపన్నులు, నాగరికత గల యీకాటి శ్రీలకు చాయసంమెండు. నగలుకూడా, మరచిపోయే మంద బుద్ధులు, అని గ్రహించాను కాబట్టి, యిటువంటి అనుకోని స్థలాలలో మనకు నిధులు దొరుకుతాయని, నా అనుభవము వెబుతున్నది. బహుపరాక్. ఈ రోజులలో ప్రతిదొంగ అసాధారణమైన బుద్ధిని ప్రదర్శించాలి."

అని యింకా ఏదో అనబోతూవుంటే పరిగెత్తు పంటూ, యిద్దరు మనుష్యులు అధ్యక్షుని దగ్గరకుపోయి చెవిలో ఏదో చెప్పారు. అధ్యక్షులు ఉపన్యాసం చాలించి "మనం సభ చేస్తున్నట్టు మనలను వేటాడ్డానికి పోలీసులు వస్తున్నారని చారులు చెప్పారు కాబట్టి, ఎవరిదారి వారు పట్టంకని చెప్పేసరికల్లా, దొంగలందరూ కోలాహలంగా, కొండమార్గాల, పలాయనమంత్రం పఠించడం ప్రారంభించారు. కొంతదూరం నేనుకూడా వారిలో పరుగెత్తి అలిసి, అక్కడొక గుహ ఉంటే ప్రవేశించి, అందులో రెండురోజులు తలదాచుకొని మూడవరోజున, పోలీసుల హడావుడి తగ్గాక, వాల్తేరు చేరి, మదరాసు రావడం ప్రహ్లాంకమైంది.

